

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dni... 17.09.2006

nr... 4867... podpis.....

Warszawa, dn. 17.09.2006 r.

MINISTER FINANSÓW

DG/W-2/AT/581/MB7-5161/2006

SEKRETARIAT

Biura g. Prog. 2006-ackich

Wpłynęło dni.....zał.....

nr. 6734... podpis.....

Szanowny Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na pismo Pana Marszałka z dnia 30 sierpnia 2006 r. (BPS/DSK-043-591/06), z załączonym oświadczeniem Pana Senatora Jana Szafranca, złożonym na posiedzeniu Senatu w dniu 25 sierpnia 2006 r., w sprawie zasadności żądania przez Bank Gospodarstwa Krajowego zwrotu części pożyczki budżetowej, udzielonej przez Skarb Państwa Samodzielnym Publicznym Zakładom Opieki Zdrowotnej w Białymstoku oraz w Choroszczu, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Ustawa z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 78, poz. 684 ze zm.) precyzyjnie określa cele, na jakie mogły zostać przeznaczone środki z pożyczki budżetowej. W pierwszej kolejności zakład miał obowiązek zaspokoić należność główną z tytułu roszczeń pracowniczych, wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym kształtowaniu przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców (tzw. „ustawa 203”). Jednak zobowiązanie do uiszczenia połowy składki emerytalnej należnej i powstałej po stronie zakładu nie należy, w przekonaniu Ministerstwa Finansów, do kategorii roszczeń pracowników w rozumieniu ww. art. 4a i zdefiniować go można jako zobowiązanie o charakterze publicznoprawnym, stanowiącym należność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W następnej kolejności środki z pożyczki mogły być przeznaczane m.in. na pokrycie zobowiązań zakładu z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, z zastrzeżeniem że zobowiązania te muszą podlegać restrukturyzacji na mocy ustawy, tj. być znane na dzień 31 grudnia 2004 r. i powstać w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. (art. 4 ustawy).

Uprzejmie informuję, iż w wyniku konsultacji przeprowadzonych przez Ministerstwo Finansów z resortami zdrowia i polityki społecznej w zakresie właściwego rozumienia przepisów ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, jako resort właściwy do interpretacji przepisów ustawy w omawianym zakresie, wyraziło opinię dotyczącą wykładni pojęcia znanych na dzień 31 grudnia 2004 r. zobowiązań wobec ZUS. Należy przez nie rozumieć te zobowiązania, które wynikają z ostatniej złożonej do tego dnia deklaracji rozliczeniowej. Zatem chodzi tu wyłącznie o znane obu stronom postępowania restrukturyzacyjnego

(dłużnikowi i wierzycielowi), zidentyfikowane i szczegółowo określone w dniu 31 grudnia 2004 r. należności.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej uzasadniło swoje stanowisko w sposób następujący:

Aby mówić o znanych w dniu 31 grudnia 2004 r. zobowiązaniach z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, należy przez to rozumieć nie tyle należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, co różnicę pomiędzy ich kwotą, a kwotą wypłaconych w ich ciężar zasiłków. Wykazana w deklaracji rozliczeniowej kwota stanowi należność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Kwota ta staje się wymagalna po przesłaniu przez płatnika składek deklaracji rozliczeniowej (w przypadku jej nie złożenia następuje przypis z urzędu) i imiennych raportów miesięcznych.

Częste jest wielokrotne składanie przez płatników korekt deklaracji. Sytuacja taka może mieć miejsce w przypadku zmiany jakichkolwiek danych mających wpływ na informacje zawarte w tej deklaracji. Dotyczy to w szczególności różnego rodzaju błędów rachunkowych, sporów co do obowiązku objęcia ubezpieczeniem itp. W każdym takim wypadku powoduje to zmianę salda wzajemnych rozliczeń pomiędzy ZUS a płatnikiem składek.

Powyższe wyjaśnienia Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, przyjęte przez pozostałe Ministerstwa oraz Bank Gospodarstwa Krajowego, wskazały na brak możliwości wypracowania odmiennej interpretacji powyższych przepisów.

Odnosząc się do sytuacji Szpitali z Białegostoku oraz Choroszczy, wskazanych w oświadczeniu Pana Senatora Jana Szafrąncza, pragnę zawiadomić, iż zgodnie z pozyskanymi z Banku Gospodarstwa Krajowego informacjami, stan spraw w obu przypadkach jest następujący:

1. Bank uznał prawidłowość wydatkowania środków z pożyczki przez SPZOZ Wojewódzki Szpital Zespolony im. Śniadeckiego w Białymstoku i Zakład złożył wniosek o zwiększenie kwoty pożyczki,
2. Bank potwierdził, iż część środków z pożyczki udzielonej Samodzielnemu Publicznemu Psychiatrycznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w Choroszczy została wydatkowana nieprawidłowo, a więc wezwanie do jej zwrotu jest zasadne. Zakład, w związku z faktem, iż nie posiada obecnie zobowiązań, które mogłyby być pokryte środkami z pożyczki budżetowej, nie ubiega się o zwiększenie kwoty pożyczki. Trwają rozmowy pomiędzy Bankiem a Szpitalem co do warunków i terminu dokonania zwrotu niewłaściwie wydanych kwot z pożyczki.

Ponadto pragnę poinformować Pana Marszałka, iż ta niekorzystna dla pożyczkobiorców, jednak zgodna z literą prawa, wykładnia przepisów ustawy co do możliwości regulowania powstałych w związku z wykonaniem „ustawy 203” zobowiązań pracodawcy z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, stała się jednym z powodów rozpoczęcia prac nad nowelizacją ustawy. Weszła ona w życie 1 sierpnia br. (Dz. U. Nr 137, poz. 971) i umożliwiła zakładom, które już otrzymały pożyczkę z budżetu państwa, wnioskowanie o zwiększenie kwoty pożyczki. Pozyskane w ten sposób środki będą mogły zostać przeznaczone w pierwszej kolejności na spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ten zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników.

Wzrostęstwo Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU
- Jarosław Pietras